

Goede Vrijdag 2019: Jezus' kindergebed.

Welkom

Voorzang: LB 556 Alles wat over ons geschreven is.

Votum en zegengroet

LB 657 Zolang wij ademen

Gebed

LB 578 O, kostbaar kruis.

Schriftlezing: Lukas 23: 26-56

LB 561 O liefde die verborgen zijn

Preek over Lukas 23: 46

LB 576b O hoofd vol bloed en wonden.

Gebed

Collecte

LB 103c Loof de koning heel mijn wezen.

zegen

Amenlied: LB 103c `Engelen, zing ja en amen`.

Preek:

Het is Vrijdag. Nog even en de sabbat breekt aan.

Dia.

Geslagen aan een kruis spreekt Jezus zijn laatste woorden: "Vader in uw handen leg ik mijn geest".

En als Hij dat gezegd heeft, blaast Hij de laatste adem uit en buigt het hoofd.

Wat een moment na al dat lijden.

Ontroerend ook als iemand met deze woorden sterft: 'Vader, in uw handen leg ik mijn geest'.

Je hoopt het ook zelf zo te kunnen zeggen als je sterven gaat. Zo kan een kind van God van het leven afscheid nemen.

Toch is het de vraag of deze woorden vooral bij een sterfbed horen. Dat lijkt zo.

Maar het is niet zo!

Want het zijn niet Jezus' eigen woorden. Hij neemt zijn laatste woorden uit de Schrift.

Uit Psalm 31: 6: 'In uw handen leg ik mijn geest...'

Maar Psalm 31 is geen stervenspsalm, het is een levenslied. Een lied over verlossing.

Want vers 6 luidt helemaal: "In uw hand leg ik mijn geest,

dia.

HEER, trouwe God, u verlost mij".

Hoe kan dat, dat Jezus een levenslied zingt als Hij sterven gaat?

Jezus lijkt verslagen. Het Sanhedrin kan tevreden zijn: nu Hij daar aan het kruis hangt, kan het niet meer fout gaan. En wat bleek Hij machteloos. Ze konden Hem bespugen en bespotten. Zijn wonderlijke krachten lieten Hem in de steek. Hij is verslagen en nog even en ze zijn voorgoed van deze godslasteraar af.

Zo lijkt het.

Want: Hij sterft niet zomaar.

Hij neemt nog een keer het woord. En hoe!!

Hij roept met luide stem.

Zijn laatste kruiswoorden schallen over Golgotha. Hij sterft niet, omdat Hij uitgeput is na zoveel uren lijden. Het is geen angstkreet. Bang voor de dood, de ontluistering

Nee, het is een overwinningskreet.

Luid en triomfantelijk.

Hij roept het uit: "Vader, in uw handen leg ik mijn geest".

En dan blaast Hij de laatste adem uit en valt zijn hoofd op zijn borst.

Zo sterft Jezus: Zijn dood is een daad.

Zijn geest ontglipt Hem maar niet..

Nee: Hij geeft zijn geest, zijn ziel, in de handen van zijn Vader.

Dat doet Jezus na het vorige kruiswoord.

Het was drie uur duister op Golgotha.

Midden op de dag drie uur aardedonker. Duisternis als teken, dat de Vader Hem had losgelaten. De Vader die woont in het licht. Hij was overgeleverd aan spot en helse pijn.

Maar na die drie uur ging de zon weer schijnen en schalde het verlossende woord over Golgotha: "Het is volbracht!".

En nu alles is volbracht roept Hij over Golgotha: "Vader, in uw handen leg ik mijn geest".

Iedereen kon het horen. De soldaten, de Schriftgeleerden, het volk.....

Dwars door de spot roept Hij zijn Vader aan. Zijn Vader die Hem aan het kruis bracht. Zijn Vader die Hem had losgelaten. Nu roept de Zoon Hem toch weer aan, want 'het is volbracht, Vader! De straf is gedragen, de schuld is verzoend. Nu kan het feest weer beginnen, Vader, want de vrede is terug. Het is volbracht!!'.

En dan legt Jezus Zijn geest in de handen van zijn Vader.

Als een kind.

Want, wat Jezus hier zegt, is kindertaal!

Ik zei u al, dat Jezus hier Psalm 31:6 citeert. Maar deze tekst is eeuwenlang een kindergebedje geweest! Een avondgebedje voor het slapengaan. Op de joodse scholen werd dit de kinderen geleerd om te bidden voor het slapen. In heel Israël baden de kleine kinderen op het zelfde tijdstip dit gebedje:

Dia.

"Vader, in uw handen leg ik mijn geest,
U verlost mij, HERE, trouwe God."

Ik ga nu slapen, HERE, maar wilt u mij morgen weer wakker maken?

Zoals ook onze kinderen bidden: "Ik ga slapen, ik ben moe.

Dia.

'k Sluit mijn beide oogjes toe.
HERE, houd ook deze nacht,
over mij getrouw de wacht."

Zo baden ook de joodse kindertjes: 'In uw handen leg ik mijn geest neer.....'.

En juist nu grijpt Jezus terug op dat kindergebedje, dat Hij als klein jongetje vaak gebeden zal hebben. Hij legt zijn ziel in de handen van zijn Vader. Daar kunnen die spotters niet meer bij. Daar kan geen mens, geen satan meer bij. Zijn leven is veilig in Vaders handen als in een veilige kluis.

'Vader, bij u schuil ik nu ik sterven ga. Wilt u mij straks weer wakker maken?'

Proeft u ook het Paasfeest in deze woorden?

Dia.

Proeft u, dat Jezus niet denkt aan eeuwig sterven en voorgoed afscheid nemen, maar dat Pasen eraan komt. De opstanding. Jezus vraagt het leven weer terug! Jezus denkt niet aan zijn dood, maar aan zijn troon. 'Ik leg mijn leven in uw handen: wilt u mij weer wakker, levend, maken?'

Voor de omstanders lijkt Jezus' leven mislukt. Jezus sterft: "Al die grote woorden in zijn leven! Maar moet je nu eens zien! Kom eens van dat kruis af als je Gods Zoon bent!".

Maar Jezus weet: 'Het is juist gelukt! Het is volbracht! We hebben ons doel bereikt, Vader!'.
Dat is ook precies de lijn van Psalm 31.

David ziet zich omringd door vijanden, die met hem spotten. Zelfs zijn burens spotten met hem.

David, de grote David, die Goliath versloeg, is op de vlucht als een lafaard. Op de vlucht voor Saul. Opgejaagd.

En David voelt de spot, de dreiging en de dood.

Maar: David denkt niet aan sterven. Psalm 31 is geen sterfpsalm, maar een levenslied. Hij denkt niet aan zijn dood, maar aan zijn troon. De troon, die God hem had beloofd. En David vertrouwt, dat de HERE zijn belofte zal houden: "In uw handen leg ik mijn geest

HEER, trouwe God, u verlost mij”.

Zo bidt Jezus de Levenspsalm van David aan het kruis. En net als David geeft Hij zijn leven in bewaring bij de Vader. Ik ga nu sterven, Vader, maar wekt u mij weer op?

Wat moet dat vreemd geklonken hebben, daar op Golgotha. Dat kindergebedje. Te midden van de rauwe spot. De hoon. De haat.

Geen grote woorden. Geen verwijten. Geen vloek. Maar een kindergebedje als laatste kruiswoord.

Ten slotte nog dit.

Davids levenslied is ook een gebed om leven voor Gods volk.

Dia.

Hij schrijft: “Getrouwen van de Heer, heb hem lief. De HERE bewaart hen die trouw zijn,.....”.

Zo bidt Jezus ook voor al die getrouwen. Al die kinderen, die bij Hem schuilen. Daarom wil Hij ook zo graag, dat de Vader Hem weer zal opwekken. Want juist om dat volk is Jezus naar de aarde gekomen en om dat volk is Hij aan het kruis gegaan. Met dat volk wil Hij dan ook eindigen. Niet in de dood, maar in het leven.

Wij mogen dat gebed ook bidden. Als kinderen.

Want ook voor ons kan het leven hard zijn.

Soms lijkt het erop, dat je –hoe dichter je bij God leeft en Jezus volgen wilt- hoe meer lijden je te verdragen krijgt en tegenslagen ontmoet. Je bidt, je wilt Jezus volgen, je spant je in voor anderen..... en toch ontmoet je tegenslagen of verwijten. Verlies je je man of je vrouw. Een kind.

Luister dan naar Jezus. In het diepste lijden, in de spot, de pijn en de Godverlatenheid, bleef Hij vertrouwen als een kind: “Vader in uw handen leg ik mijn geest...”.

Heel zijn leven legt Hij in de handen van zijn vader in het vaste vertrouwen, dat het goed zou komen.

Het laatste kruiswoord is een voorwoord voor Pasen.

Het komt goed.

Amen.